

lund-Lange) omtalte et Projekt, som havde været fremme om ved Viborg Sindssygeanstalt at bygge en Pavillon og en Dobbeltbolig til to Funktionærer; i Pavillonen skulde der være Plads til 20 mandlige Patienter. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at den oprindelige Bevilling til dette Projekt var 44 650 Kr., men Projektet var blevet stillet i Bero af Justitsministeriet, fordi det ved Licitationen viste sig, at der ikke vilde kunne bygges under 56 803 Kr., og siden er Priserne stadig steget. Da det, som bekendt, ikke er svært at være bagklog, var det ærede Medlem ogsaa i Stand til at bebrejde Justitsministeriet, at denne Sag i sin Tid var blevet stillet i Bero. Forholdet er imidlertid det, at disse Byggeforetagender, saa vidt jeg husker — jeg støtter mig her til min Hukommelse —, blev projekteret, fordi der fra Ministeriet oprindeligt var skrevet ud til Sindssygeanstalter og andre Institutioner i en Tid, da der var megen Arbejdsløshed, om der ikke ved Hospitalerne var Ting, som skulde udføres; det var paa saadan Foranledning, at Planen fremkom om at bygge en Pavillon til 20 mandlige Patienter og en Dobbeltbolig til to Funktionærer ved Sindssygeanstalten i Viborg. Licitationen viste imidlertid, at Byggeforetagendet vilde blive betydelig dyrere end projekteret, og hvis man alligevel havde sat det i Værk, tror jeg, at vi vilde have hørt, at det var Ministeriet, som havde handlet egenmægtigt, og den ministerielle Enevælde, der tilsidesatte Bevillingsmagten og byggede langt dyrere, end Ministeren havde faaet Bevilling til. Derfor gjorde jeg ikke det, men stillede Sagen i Bero, og vi har saa faaet det sørgelige Resultat, at Priserne stadig er steget, saa at det nu vil koste omtrent 100 000 Kr. at bygge Pavillonen alene. Til Trøst for dem, som sørger derover, vil jeg sige, at selv om man var begyndt straks, vilde den Pris af 56 803 Kr., som Licitationen lød paa i 1917, ingenlunde være blevet det Beløb, for hvilket Staten havde faaet disse Bygninger opført, thi Priserne er steget saa stærkt, at det vilde være nødvendigt for Staten, som ikke godt kunde ruinere de paagældende Haandværkere, der var uden Skyld i Prisstigningen, at betale disse betydelig mere end akkorderet med dem; saa til syvende og sidst er man ikke gaaet Glip af saa meget.

Det ærede 6te Medlem for Aarhus Amt (Karen Ankersted) har talt til mig om Tandpleje og Tilskud til Foreningen for Børnetandpleje. Jeg skal i den An-

ledning oplyse, at Cariesudvalget i Juli 1919 har afgivet Betænkning, der blev indsendt til Justitsministeriet den 2. Juli. Den 31. Oktober blev den tilstillet Indenrigsministeriet til Betænkning i Anledning af Sygekassernes Stilling og de økonomiske Forpligtelser, Sagen vilde medføre for Kommunerne. Ligeledes er Undervisningsministeriets Mening blevet æsket om Skoletandplejen. Dansk Forening for Børnetandpleje har under 4. Juli 1919 ansøgt om et forøget Statstilskud, hvilket anbefales af Sundhedsstyrelsen. Foreningen har navnlig begrundet denne Anmodning ved de store Omkostninger, som det medfører at trykke det af Foreningen udgivne Tidsskrift „Tandplejen“. Foreningen har hidtil faaet 300 Kr. Da man har hele Spørgsmaalet om Tandplejen optaget til Forhandling i Cariesudvalget, har man i Justitsministeriet ikke ment, der var fornøden Anledning til at give en forøget Understøttelse lige i Øjeblikket.

Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) har paa ny henvendt sig til mig angaaende en Kommission til Behandling af Spørgsmaalene vedrørende kronisk syge, deres Pleje og Understøttelse. Da Landstingsmand Steincke udarbejder et stort sammenhængende Forslag, der ogsaa kommer til at berøre dette Emne, tror jeg, at enten bør en saadan Kommission slet ikke nedsættes, eller ogsaa bør i alt Fald dens Opgave begrænses. Hvis jeg kan enes med det ærede Medlem om en Begrænsning af Opgaven, hvad jeg tror, jeg har Grund til at vente, kan Kommissionen meget hurtigt nedsættes, da alle Forberedelser til dens Nedsættelse er truffet.

Flere ærede Medlemmer har spurgt mig om, hvad Fangelejren ved Hald skal benyttes til, naar vi ikke længere har Fanger der, og Læge i Viborg Hr. Videbech har stillet et Forslag i den Henseende. Jeg tror dog, at hele Sagen maa optages til en alsidig Forhandling, naar den Tid nærmer sig, da vi kan vente, at Lejren bliver ledig. Foreløbig er den fuld af Fanger, og vi har Fanger andre Steder, som vi kan bringe dertil, saa snart der bliver Plads ledig der. Jeg har derfor den Frygt, at Lejren endnu i adskillig Tid vil kunne blive nødvendig som Opholdssted for Fanger fra Udlandet.

Det ærede Medlem, som repræsenterer Færøerne (Samuelsen), har spurgt mig, hvorledes jeg stiller mig til den Henvendelse, der paa Foranledning af den færøske Studenterforening er vedtaget af det færøske Lagting angaaende Forfatnings-